

העשר בת

של רבי נזמן מברסלב

מתן תורה ...

[שיחות הר"ן - קכ"ג]

מענין קצת אנשים שמתקרבים לעבודת השם יתברך ואחר-כך מתרחקין, ענה [רבינו ז"ל] ואמר: אף-על-פי-כן, יקר אצל השם יתברך ההתקרבות בעצמו אף לפי שעה, אף-על-פי שאחר-כך נעשה מה שנעשה, חס ושלים. ואמר: הלא על שעת מתן תורה נאמר (שיר השירים ד-ט): **לבבתי באחת מעיניך**. ואיתא במדרש: **מהו באחת מעיניך אלא שבעין השנית כבר היו מסתכלין על העגל**. נמצא שבשעת מתן תורה כבר היה דעתם לפרוש, חס ושלים, ואף-על-פי-כן היה יקר בעיני השם יתברך מאד ההתקרבות בעצמו, כמו שכתוב: **לבבתי באחת מעיניך**, כי זה בעצמו יקר מאד בעיני השם יתברך.

מתן תורה, וויכוח בין משה למלאכים ...

[אוצר היראה - תלמוד תורה, מ"ב]

בכל מצוה ומצוה ובכל אות ותיבה של התורה הקדושה, יש בה חכמה קדושה עמוקה ונפלאה מאד, שלימוד החכמה הקדושה הזאת היו יכולין גם המלאכים ללמוד, ועל כן שאלו **אשר תנה הודך על השמים**.

אך, באמת, אין שום חכמה נחשבת, כי אם כשבאין על ידה לעצה שלמה; ואפילו חכמת התורה הקדושה, שרק היא החכמה האמתית, אף על פי כן, היא גם היא, אין חכמתה נחשבת, כי אם כשזוכין לקבל עצה שלמה על ידה, שיצליח על ידי זה לנצח.

וזה עיקר תכלית שלמות עמקות חכמת תורתנו הקדושה, כי **לא המדרש עיקר אלא המעשה**, ועל כן נקראת התורה עצה. וכל מה שהמדרגות נמוכות ביותר, שם צריכין ביותר עמקות העצות הקדושות של התורה.

וזה שהשיב משה להמלאכים: **כלום קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש בכם וכו', היינו כני"ל**.

סיפור

[כ]

סיפר רבינו לעניין שטות העולם הזה, שכל בני העולם עובדים ומשתדלים בשביל פרנסתם, ונדמה להם שרק מחמת השתדלותם הם חיים וקיימים, ובאמת מקבלים פרנסתם רק מידו הרחבה יתברך:

שפעם, דרו בבנין אחד שני עשירים - אחד קמצן גדול ואחד בעל מכניס אורחים ובעל צדקה גדול. פעם, בא עני אחד אל הקמצן ובקש ממנו נדבה כדי שיוכל לשבור את רעבונו, אמר לו העשיר: **הנה יש לי עצים שצריכים לחתכם לחתיכות קטנות, ובכן עבוד אצלי ואתן לך אחר כך לאכול עבור עבודתך!**

בלית בררה, עבד אצלו העני עבודה מפרכת זו; כשסיים עבודתו, אמר לו העשיר שיפנה לבית שכנו העשיר הנדבן השוכן בבנין ושם יתנו לו מבוקשו, הלך העני לתומו לבית הכנסת האורחים, כי סבר שהעשיר שעבד אצלו משלם עבור אכילתו.

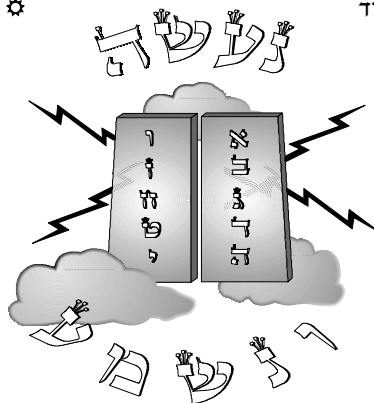
ותכף בהכנסו קבלו העשיר בעל הצדקה בכבוד גדול ונתן לו לאכול כדרכו, באמצע האכילה שמע המכניס אורח איך שהעני מתאנח ואומר: **אני עבדתי היום קשה!** שאלו המכניס אורח על עסק עבודתו, וספר לו כל המעשה, שעבד אצל השכן ושלחו תמורת עבודתו לאכול כאן. נענה לו המכניס אורח, ואמר לו: **רבי יהודי, עבדת בחינם ואתה אוכל בחינם!**

צדיק

[אוצר היראה - צדיק, רס"ה]

כל ישראל נקראים צדיקים על שם הצדיק האמת שמצדיק את כולם, כי הוא מתייגע לחפש ולמצוא נקודות טובות בכל אחד מישראל, ועל ידי זה הוא מצדיק אותם עד שנקראים כולם צדיקים, כמו שנאמר: **ועמך כולם צדיקים**.

וכל מי שמקורב ונכלל יותר בהצדיק האמת הוא נקרא יותר בשם צדיק, ועל כן המבזה את הצדיק נקרא אפיקורס ואין לו חלק לעולם הבא, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, **כי כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא**, שנאמר: **ועמך כולם צדיקים וכו' והכל רק בכח הצדיק האמת שמצדיק אותם על ידי הטוב שבהם, כי הצדיקי אמת נקראים מצדיקי הרבים, ועל ידי זה כולם נקראים צדיקים וזוכים לעולם הבא**. אבל זה שבדאי בעצמו אינו צדיק, וגם מבזה את הצדיק, על כן אין לו חלק לעולם הבא.

חיי מוהר"ן

[תקכ"ב]

ספר לי מצדיק אחד ממדינת ליטא שקודם מותו הכה באצבע צרדה כדרך העולם שמכין באצבעותיהם זו על זו אגודל על אצבע אמה, עד שנשמע קול מבניהם, ואמר בשמחה בזה הלשון: **איבער גישפרינגין!** כלומר שהיה בשמחה גדולה על שקפץ ודלג על העולם הזה והבליו, אשרי לו.

והיה רבינו זכרונו לברכה משבח מאד את הצדיק הזה שזכה לומר כך קודם מותו. אשרי מי שמדלג וקופץ על הבליו עולם הזה ותענוגיו.

גם ספר בשם זה הצדיק דבור נאה שהיה אומר (תהלים קמ"ה): **תהילת ה' ידבר פי, היינו כשגם פי זוכה לדבר תהילות ה', אזי בודאי ויברך כל בשר שם קודשו לעולם ועד**. היינו כי זה הצדיק היה ענו ושפל בעיניו מאד, על-כן היה אומר: מאחר ששפל כמותי זוכה לדבר תהילות ה', על-כן בודאי ויברך כל בשר שם קדשו וכו', היינו שבדאי יש רשות לכל בשר לכל נברא שבעולם לברך שם קדשו, כי בודאי אינם גרועים ממני. וזה **תהילת ה' ידבר פי, על-כן בודאי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד**, כנ"ל.

עצות

[לקוטי עצות - צדיק, מ-מ"ג]

המתקרבים לצדיקי אמת, יש בהם ארבעה בחינות שחשבו רבותינו ז"ל לענין ארבעה שנכנסו לפרדס:

טוב להגיד ולשיר **נְזַזְזוּ נְזַזְזוּ נְזַזְזוּ נְזַזְזוּ נְזַזְזוּ** לזכות לכל הישועות

כי יש מי שמקבל דרך ישרה מהרב ונעשה איש כשר עד סופו, וזה בחינת נכנס בשלום ויצא בשלום. ויש בחינת הציץ ונפגע, הציץ ומת, דהיינו שנתלהב יותר מדי, יותר מהמידה, ועל ידי זה יכול למות או לצאת מדעתו. אך גם עליהם נאמר צדיקים ילכו במ.

אבל יש מי שפורש לגמרי ומתרחק מן הצדיק ונעשה מתנגד ולץ, וזה בחינת אחר שקיץץ בנטיעות. כי הצדיק והרב שבדור צריך שיהיה לו שני הכוחות שיש להתורה, סם חיים וסם מוות, באופן שיהיה אפשר להתקרב אליו לקבל כרצונו, צדיקים ילכו במ ופושעים יכשלו במ. אם הוא חפץ באמת יזכה לקבל מהרב דרך ישרה ועצות טובות לשוב להשם יתברך. ואם לאו, והוא בא בעקמימיות וטינא יש בלבו, יוכל גם כן למצוא בהרב מה שהוא רוצה, דהיינו שימצא בו דבר שיכפור בכל ויתרחק לגמרי, וזה בחינת ופושעים יכשלו במ, רחמנא לצלן.

על-ידי הצדיקים ועל ידי התורה, יזכה לאהוב אותו יתברך בכל מקום, הן בטיבו הן בעקו, ויהיה לו שלום במידותיו, היינו שלא יהיה מחולק במידותיו ובמאורעותיו שלא יהא לו חלוק, בין בטיבו בין בעקו. תמיד ימצא בו השם יתברך, וכן יהיה לו אהבה ושלום עם חבריו ועם כל ישראל.

הצדיק האמת הוא הנקודה הכללית של כל ישראל. על כן, העיקר הוא התקשרות לצדיקים ולדבר עמם ביראת שמים, והם יאירו ויעוררו את לבו על ידי נקודתם הקדושה הכלליות. ואחר כך צריך לדבר גם עם חבריו ביראת שמים, כדי שיקבל מהנקודה טובה של חברו. כי יש בכל אחד מישראל נקודה טובה, דהיינו דבר יקר מה שאין בחברו, שזאת הנקודה טובה היא בחינת צדיק, ויכול להשפיע ולהאיר ולעורר לב חברו, וחברו צריך לקבל התעוררות ממנו.

וכן צריך כל אחד לקבל זה מזה, וזה מזה, בבחינת **ומקבלין דין מן דין**. וכן צריך שידבר כל אחד בעצמו בינו לבין קונו, כדי שתאיר הנקודה טובה שלו בעצמו מפיו ללבו, ועל ידי כל זה מבטל ערלת לבו, דהיינו אהבות רעות שהם כל התאוות רעות, שהם חרפת לב, שהם שוברים לבו של אדם.

הכלל שהממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **מי מושל בי צדיק**. ועיקר הממשלה להאיר ולעורר לב ישראל לעבודת השם יתברך. על כן, העיקר שיתקשר לצדיקי אמת ולדבר עמהם בעבודת ה', ומהם יקבל כח והארה והתעוררות להשם יתברך, עד שישוּב אל ה' באמת.

תפילה

[לקוטי תפילות - תפילה ל"ד]

באתי לפניך, ה' אלוקי ואלוקי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב, בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל-ידי-זה יזכו למשול בך כביכול, כמו שכתוב: **צדיק מושל יראת אלוקים**. וכתוב: **ישראל ממשלותיו**.

על כן, אותך אדרוש אותך אבקש, לפניך אתחנן לפניך אשתטח, בקידה בכריעה בהשתחויה בכפיפת ראש בכניעת חיל, באימה ביראה ברדת וזיע, בלב נשבר ונדכה נאנח ונדכא, ממושך וממורט.

צור ישראל וקדושו, גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך, וזכנו בחסדיך העצומים להתקרב ולהתקשר לצדיקים האמתיים, שהם שורש כלליות נשמות ישראל. ותזכני לדבר עמם פה אל פה, ולשמוע מפייהם הקדוש דבורים קדושים, וידברו על לבי דברים המתיישבין על

הלב, ואזכה לקשר את לבי לדברי פיהם הקדושים לנקודתם הקדושה, ותמשול ותאיר נקודתם הקדושה מפייהם ללבי, ועל-ידי-זה יתבטל מלבי כל החרפות לב וכל הערלת לב וכל העקמימיות שבלב, ויהיה לבי ישר עם ה' תמיד.

ותזכנו שיאירו בנו כל השלושה נקודות הקדושות הללו, שהם הארת הנקודה הקדושה של הצדיק הדור האמתי, והארת הנקודה הקדושה של כלליות ישראל עמך מאחד לחברו, שכל אחד יאיר בחברו הארת הנקודה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקודה הקדושה של כל אחד בעצמו, שכל אחד ואחד יקבל מניה ובינה מהנקודה הקדושה שיש בו, שתאיר מפיו ללבו, על-ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחינה ובקשה באמת ובלב שלם.

ועל-ידי כל זה, נזכה שיאיר הארת **צדיק יסוד עולם** בלבנו, ונזכה שיתקשר בלבנו באמת בקשר אמיץ וחזק לעולמי עד, לאור שלושה נקודות הקדושות הללו, אשר שם אור האהבה והחסד הקדוש שורה, עד שיתבטל על-ידי-זה כל החרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות והרהורים רעים, ואזכה שיטהר לבי באמת מכל העקמימיות שבלב, ומכל מיני כפירות שבלב, ומכל רע הלב.

ותעזרני לשבר ולבטל כל התאוות רעות וכל ההרהורים רעים וכל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבולים וכל מיני פסולת ועכירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור, ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב, באמת לאמתו, כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים. ויהיה לבי ישר עם ה' תמיד, עד שאזכה להתדבק בך ולהכלל ברצונך הטוב.

ובאהבתך הגדולה תכסה על כל פשעינו כמו שכתוב: **על כל פשעים תכסה אהבה**. ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ותאסוף את חרפתנו, ומעתה תהיה בעזרנו, שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, ותצילנו מכל מיני פגמים שבעולם, ונזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

מכתב

[מספר אבי הנחל - מכתב ש"ו]

אשר תפארתו ושבתו הולך וגדול מיום ליום, על אשר שם לבו וכל חיותו לבוא למטמון האמת, וכל תאוותו ותשוקתו להכניס האמת בעולם, ברכה וחיים ושלום.

לבי בקרבי ישמח ויתענג בתענוגים גדולים, על ברכתך הנאמנה ועל אהבת לבו ועל גודל חסדך שהוספת עלי כל כך, בהסך שלוש מאות לירות ישראליות מיום ח' בניסן, תשואות חן חן לך.

עיני ולבי אל אבינו שבשמים נשואות בתפלה ובקשה, שיחנך ויצליחך וישמור וינצור ויציל אותך ואת ביתך מכל מיני חולאים וגזירות קשות, ויבריא וירפא אתכם בגוף ובנפש לאורך ימים ושנים טובים ובריאים ...

אחינו בית ישראל

אל תשכחו: **אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס!**
תרמו נא, בכל סניפי הדואר, חשבון מסי 7-2255-89
מכתבים: ת.ד. 27100 ירושלים 91270
מאיר: 067-587032 / מיכאל: 056-741702